

„1000 Tysiąc reńskich w. a. w pap. mają być odesłane do rąk J. Wo Ks. Biskupa, które one ulokuje, procent zaś z tej obligacyj przeznaczam dla najbiedniejszego kleryka, którego się wyswięcić ma, z obowiązkiem, aby za mą duszę 50 mszy ciłych odprawił. Wybór ma ksiądz Rektor proponować, J. W. Ksiądz Biskup potwierdzić.“ „Dalej na dzwon, którego odlanie ma przyjść do skutku w Nowym Sączu, przeznaczam pięćset 500 złr. w. a. w obligacyj, może tym wzbudzę ośpałość i opieszałość tych, których obowiązkiem jest pamiętać o tem. Pięćset 500 złr. w. a. w obligacyj przeznaczam na postawienie kaplicy na cmentarzu tutajszym nad mym grobem, lub w środku, na mą pamiątkę. Pięć obligacyj po 200 złr. kolei Karola Ludwika czyli razem 1000 złr. m. k. przeznaczam na *stypendium dla ucznia z Wierchosławic*, którego pójdzie do Gymnazjum, kapitał ten ma być złożonym w rękach J. O. Księcia właściciela hr. Tarnowskiego, którego też odsetki udzielać będzie temu, którego za godnego uzna. W razie gdyby nie było żadnego ucznia z Wierchosławic, dziewczyna sierota, ma być do zakładu sierót przyjętą, i za nią ma być do zakładu płacony procent z pomienionych obligacyj. Pięć obligacyj po 200 złr. kolei Karola Ludwika razem 1000 złr. m. k. przeznaczam jako kapitał, z którego pochodzący procent przeznaczam na stypendyjum dla *biednego ucznia z miasta Nowego Sącza* pochodzącego. Wybór zostawiam Proboszczowi Nowo-Sandeckiemu na ten czas będącemu. Obligacyje mają złożone być w kasie magistratu Nowo-Sandeckiego. Dodatek I. Suknie i książki darowuje ks. wikaremu przy mojej śmierci będącemu w Wierchosławicach, lub gdyby takowego nie było, biednemu klerykowi z roku 4. theologii.“

Utinam Confrates omnes talem assequerentur nobilitatem et ditiores Ejus premerent vestigia!!! Utinam nullus discederet Curatus sponsus, qui Sponsæ Christi non relinqueret plura aut pauciora dona e. g. unam alteramque vestem pretiosam, vasa deaurata, supellectilem multiformem, quae dein gloriaretur multa adhuc post sæcula, muneribus splendidis a sponso acceptis! Ejusmodi *in memoria æterna erit justus et qđ auditione mala non tinebit*, qui Sponsam Christi, Ecclesiam et pauperes non defraudavit, imo ditavit, imo recreavit!

Qui regulam hanc secuti fuerint, pax super illos. Gal. VI. 16.

Tarnoviæ 1. Jun. 1865.

L. 3108.

Dziełko: S. Stanisław Biskup krakowski przez Maurycego Dzieduszyckiego.

Bóg wszechmogący, zawsze troskliwy Pan o winnicę swoją, wśród nawet burzy, którą wywołują nieprzyjaciele prawdy, wicherząc przeciw kościołowi katolickiemu, posyła wierne, dobre sługi każdej godziny, aby pracą swoją utrzymywali prawdę a zbijali urojenia i błędy. Gdy pismacy wieku naszego nadęci uczonością, chciwi sławy nowości przewracają, potępiają wszystko, co Kościół świętem poważą; obrócili ostre i jadem zaprawione pióro swoje i przeciw ś. Stanisławowi Biskupowi i męczennikowi, wynajdując inne powody jego smutnego męczeńskiego zgonu, aniżeli które dzieje narodu podają, i na których się Kościół opierając policzył ś. Stanisława między wierne sługi Boga. Maż Boży zajaśniał